

Poligamija islame, krikščionybėje ir judaizme

تعدد الزوجات في الإسلام والنصرانية واليهودية باللغة
الليتوانية

Autorius

Ahmed Al-Amir

Arabiškąjį tekstą redagavo

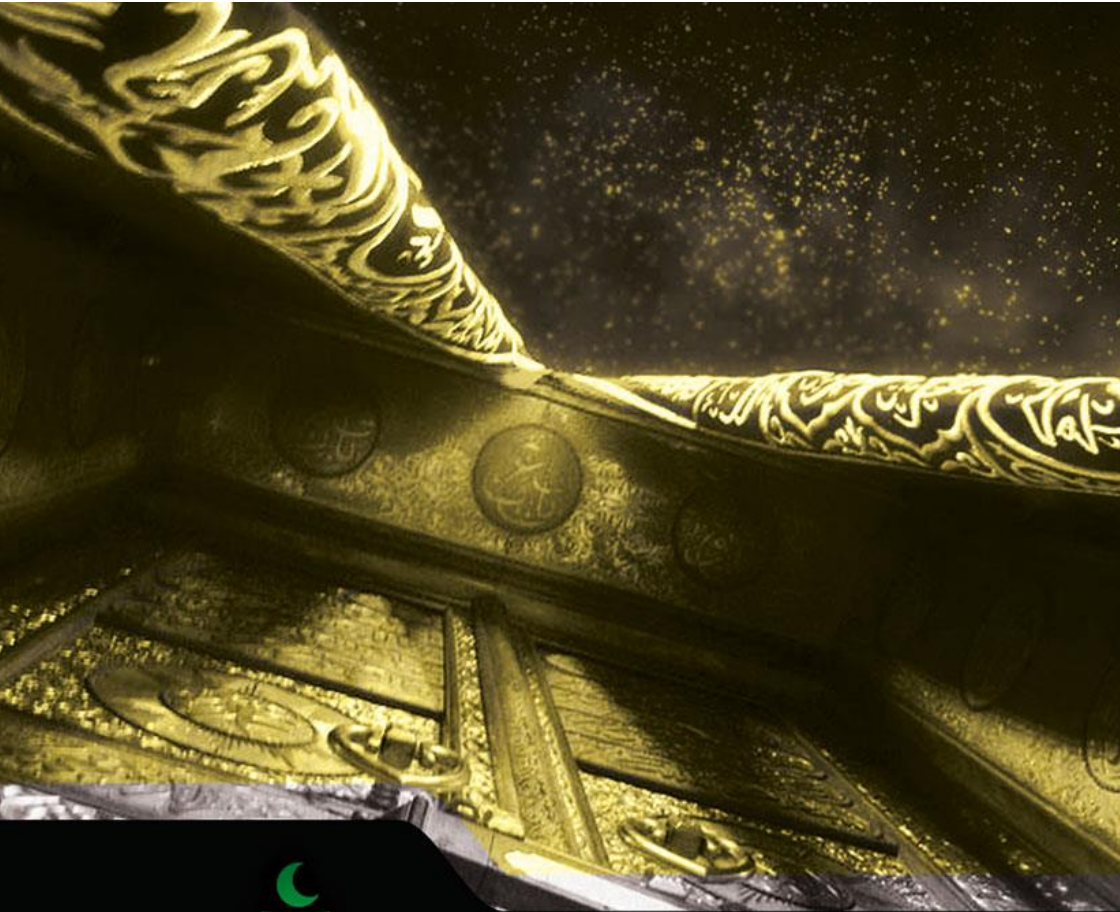
Dr. Abd Ar-Rahman bin Abd Al-Kareem Ash-Sheha

Vertė:

EUROPEAN ISLAMIC RESEARCH CENTER (EIRC)

المركز الأوروبي للدراسات الإسلامية

& Viešoji įstaiga „Švietimas ir paveldas“

ISLAM LAND

GROW GOODNESS BY YOUR HAND

EXPLORE ISLAM IN ALL LANGUAGES

WWW.ISLAMLAND.COM

Turinys

Ižanga

Poligamija, meilužės ir žmonių mainai (svingas)

Pirmasis skyrius

Poligamija ir meilužės žmogaus sukurtuose įstatymuose

Skirtumas tarp antrosios žmonos ir meilužės

Antrasis skyrius

Žmonių mainai (svingas) žmogaus sukurtuose įstatymuose

Trečiasis skyrius

Poligamija judaizme ir krikščionybėje

Ketvirtasis skyrius

Poligamija islame

Poligamijos sąlyga Korane

Ižanga

Vardan Allaho, Maloningiausiojo, Gailestingiausiojo

Šlovė Allahui, Kuris pasiuntė Muchammedą, kad jis (ﷺ)¹ perduotų gerąją žinią ir perspėtų, bei kvieštų pas Allahą, Jam leidus. Šlovė Allahui, Kuris Savo Pranašui išrinko pasekėjus, ir apdovanojo juos didžia malone. Telaimina Allahas Pranašą Muchammedą, jo šeimą ir pasekėjus, ir visus jais pasekusiųosius iki Teismo dienos.

Dažniausiai nemusulmonų užduodamas klausimas yra apie poligamiją islame. Tarp užduodančiųjų ši klausimą yra žmonių, kurie siekia gauti pilną išsamų atsakymą, kad sužinotų tiesą; bet yra ir tokių, kurie, matydami, kaip žmonės miniomis priima islamą, poligamijos klausimu siekia pasėti įvairias abejones ir tokiu būdu atbaidyti žmones nuo islamo. Todėl nusprendžiau parašyti šią knygelę kaip išsamų, įtikinantį atsakymą, Allahui leidus, kiekvienam siekiančiajam sužinoti tiesą ir tam, kad atsakyčiau į abejones tų, kurie tesiekia atstumti žmones nuo Aukščiausiojo Allaho religijos išsivalvojimais ir melu, neturinčiais jokio pagrindo!

Todėl, pirmiausia pasakysime, kad poligamija neapsiriboja vien islamu, atvirkščiai, ji egzistuoja visuose tikėjimuose ir religijose, neminint jos egzistavimo visuose žmonių išleistuose įstatymuose.

Įsigilinus į dalyko esmę pamatysime, kad islamo teisė vyrui daugpatystę leidžia vardan visuomenės stabilumo išsaugojimo bei jos tvirtumo. Žmonių sukurti įstatymai leidžia turėti keletą draugių ir meilužių, o tai veda prie visuomenės ir šeimos žlugimo. Allahui leidus, mes palyginsime poligamiją islamo teisėje ir žmogaus sukurtuose įstatymuose, kad pamatytume, kurie įstatymai atitinka

---

¹ ﷺ – *Salla llahu aleihi uas-salam* – iš arabų kalbos, tebūnie jam taika ir Allaho palaima, sakoma kaskart paminėjus Pranašą Muchammedą (ﷺ) (vert.past.).

žmogaus prigimtį (*fitrą*) bei garantuoja moters teisių ir orumo išsaugojimą.

Antra, mes pasakysime, kad islamas yra vienintelė religija, kuri aiškiai apribojo žmonių skaičių. Allahas Aukščiausiasis sako:

„O jeigu jūs bijote, kad nebūsit teisingi su našlaitėmis, tai tuokitės su tom, kurios jums malonios, su moterim – ir dviem, ir trim, ir keturiom. O jeigu bijote, kad nebūsit vienodai teisingi su jomis, tai – su viena arba su vergėmis, kurias užvaldė jūsų dešinės. Tai – patikimiau, kad išvengtumėte neteisybės.“ (Koranas, 4:3)²

Kitos religijos aiškiai nenurodo ir neapriboja leidžiamų žmonių skaičiaus. Bet prieš gilinimąsi į kitų religijų poziciją dėl daugpatystės, mes, pirmiausia, peržiūrėsime kokios pozicijos šiuo klausimu laikomasi žmogaus sukurtuose įstatymuose.

Achmad Al-Amir

---

² Čia ir toliau skaičiai prie citatų iš Korano reiškia Korano skyriaus (*sūros*) ir eilutės (*ajos*) numerį. Korano vertimas atliktas, remiantis knyga „Koranas: literatūrinis prasmų vertimas“ (vertė R. Jakubauskas, S.Geda, Vilnius: Kronta, 2010) (vert. past.).

Poligamija, meilužės ir žmonių mainai (svingas)

Pirmasis skyrius

Poligamija ir meilužės žmogaus sukurtuose įstatymuose

Poligamija ir meilužės turi vieną bendrą prasmę: dėl tam tikrų priežasčių, kurias aptarsime vėliau, vyrai jaučia stiprų poreikį daugiau nei vienai moteriai. Galutinis rezultatas yra toks: vyras turi kelias žmonas arba žmoną ir meilužę!

Iš teisinės perspektyvos, kai kurie žmogaus sukurti įstatymai poligamiją pavertė nusikaltimu, sakydami, kad ji prieštarauja aukštai moralei, kai tuo pačiu metu jie įteisina meilužių turėjimą ir net svetimavimą bei prostituciją! Taigi, jei vyras vestų dar vieną žmoną ir teisėtvarkos organai apie tai sužinotų, jis būtų teisiamas, nes antroji santuoka būtų laikoma nusikaltimu, ištvirkimu ir moraliniu nuosmukiu, ir vyras būtų nubaustas įkalinimu. Iš kitos pusės, jei jis be žmonos turi dar ir meilužę ir net jei turi su ja neteisėtų vaikų, tame viskas gerai – jis nei apkaltinamas, nei baudžiamas. Tai dėl to, kad, jų nuomone, tai nėra nusikaltimas ar ištvirkimas, ir net ne moralinis nuosmukis, – tai asmens laisvė ir moralinis atvirumas! Turėkime omeny, kad skirtumas tarp poligamijos ir meilužių yra tikrai santuokos dokumente, kuris, antrosios santuokos atveju, kaip sutartis saugo antrosios žmonos teises, o dokumento nebuvimas reiškia, kad antroji žmona tėra meilužė be jokių oficialiai pripažįstamų teisių!

Tad, prieš ką iš tikrųjų kovoja teisėsauga: prieš faktą, kad vyras turi dar vieną moterį – ar tai būtų antra žmona ar meilužė, ar vis dėlto prieš tą dokumentą ir sutartį, kuri susieja vyrą su jo antrąja žmona ir užtikrina jos teises, kurias jis privalo išpildyti? Kitaip tariant, ar jo nusikaltimas tame, jog jis, be žmonos, turi santykių dar ir su kita moterimi – antrąja žmona ar meiluže, ar vis dėlto

nusikaltimas yra (antrosios santuokos) dokumento pasirašyme? Jei poligamijos draudimas reiškia, kad vyras negali turėti antros žmonos, tuomet būtina jam neleisti turėti ir meilužės! Iš tiesų, Vakarų šalyse daugybė vyrų susilaiko nuo santuokos ir teikia pirmenybę gyvenimui be įsipareigojimų vienai moteriai, kad galėtų laisvai keisti savo drauges kas kelis mėnesius ir gyventi tarsi susituokus (t. y. turėtų lytinių santykių), tačiau be jokių įsipareigojimų! Tad, ar žmogaus sukurti įstatymai kovoja su šiuo reiškiniu ir paverčia jį nusikalstamu? Ar vis dėlto tai laikoma asmens laisve, kai vyras gali miegoti su neribotu skaičiumi moterų?!

Blogiausia tai, kad žmogaus sukurti įstatymai įteisino prostitucijos profesiją, nes yra daugybė tam skirtų, vyriausybės patvirtintų, vietų. Moterys pavergiamos ir nuomojamos valandai kiekvienam vyrui, norinčiam apgauti savo žmoną. Kiekviena tų moterų gauna oficialią licenziją, leidžiančią užsiimti prostitucija, ir kasmet moka mokesčius, kaip ir bet kuris kitas doras pilietis! Šis reiškinytis plačiai paplitęs daugelyje šalių, kuriose poligamija laikoma nusikaltimu, bet kuriose nerasi gatvės be viešnamio!

Ir visu tuo mes norime pasakyti, kad poligamija taip pat turi būti laikoma asmens laisve, jei Vakarai iš tikrųjų gerbia asmens laisvę, ypatingai, kai tai daroma abiejų pusių sutikimu.

Skirtumas tarp antrosios žmonos ir meilužės

Ketindamas vesti antrą žmoną, vyras rimtai ir atsakingai pamąstys, nes antroji santuoka reiškia įsipareigojimus antrajai žmonai bei jos teises, tiek finansines, tiek teisines. Tačiau meilužės atveju, sprendimas vyrui daug lengvesnis, nes jis žino, kad ji išliks tik meiluže, jis neturės jokių įsipareigojimų ar pareigų jai ar jos vaikams, jei ji taptų nėščia!

Šitai atveria duris blogiui ir ištvirkimui visuomenėje, nes skatina vyrą keisti vieną meilužę kita tik dėl vieno tikslo – malonumų ir pasilinksminimo. Kaskart, pasitenkinęs meiluže, jis pradeda dairytis kitos ir dar kitos, kitaip tariant, naujos aukos, kurios jausmais bus manipuliuojama ir kurios ateitis bus sugriauta! Toks vyras nesusilaikys nuo melavimo apie ketinimą ją vesti ir sakymo, kad įgyvendinti to neleidžia vyriausybė, uždraudusi poligamiją, ir žadėjimo išsiskirti su žmona, kad galėtų ją vesti. Tad, jei jis meluotų ir apgaudinėtų savo žmoną, kas sustabdys nuo melo meilužei ir jos apgaudinėjimo?!

Turėkime omenyje, kad meilužės turėjimas turi trūkumų ir pačiam vyrui, nes paverčia jo gyvenimą apgailėtinu: jis gyvens kaip nusikaltėlis, slėpdamasis nuo visų, kad jo žmona nepamatytų su meiluže ar nenugirstų jų pokalbių. Toks elgesys parodo, kad tai, ką jis daro, yra blogai, nes gero dalyko jis nebandytų nuslėpti! Tai taip pat turi trūkumų moteriai, nes ji sutiko būti vedusio vyro meiluže ir niekuomet neprilygs jo žmonai, visada jausis prastesne, žinodama, kad gyvena su vyru, kuris yra ne jos, o kitos moters sutuoktinis. Taigi, ji neturės su juo normalaus gyvenimo, nei asmeninio, nei viešo, nes nesijaus laiminga, eidama su juo ir bijodama, kad gali būti užklupti kartu, nepatirs nei psichologinio, nei emocinio stabilumo, nes jos mylimasis, apėmus nuoboduliui, bet kada gali ją palikti.

Žmogaus sukurti įstatymai neatkreipė dėmesio arba bandė ignoruoti faktą, kad poligamija yra naudingesnė moteriai nei vyrui, nes moterų skaičius pasaulyje viršija vyrų skaičių dėl šių priežasčių:

Gimstamumas

Daugybė tarptautinių statistikos duomenų rodo, kad vidutinis mergaičių gimstamumas viršija berniukų.

Mirtingumas

Vyrų mirtingumas yra labai didelis dėl kartais tarp šalių įsiplieskiančių karų, tokių kaip Pirmasis ir Antrasis pasauliniai karai, o kur dar nelaimės kelyje, kurių aukų dauguma yra vyrai. Vyrų mirtingumas jauname amžiuje taip pat didesnis už moterų.

Vyrų susilaikymas nuo santuokos

Jie nenori turėti santuokinių pareigų dėl homoseksualumo, nes daugybė vyrų kai kuriose išsivysčiusiose šalyse yra homoseksualūs, arba dėl vienuolystės, nes kai kuriose krikščioniškose bendruomenėse daugybė vyrų laikosi celibato ir neveda.

Įkalinimas

Kalėjimuose vyrų skaičius didesnis už moterų.

Dėl visų šių priežasčių moteriai sunku gauti vyrą, kuris dalintųsi su ja gyvenimu.

Poligamijos draudimu žmogaus sukurti įstatymai privertė daugybę moterų sutikti tapti meilužėmis, kad jos turėtų vyrą, net jei jis yra kitos moters sutuoktinis! Vietoj to, žmogaus sukurti įstatymai turėtų įteisinti poligamiją ir palikti tai moterų laisvam apsisprendimui, nes santuoka sudaroma abipusiu sutarimu, o poligamijos pavertimas nusikaltimu, iš tiesų, prieštarauja asmens laisvei, kurią tos pačios šalys taip palaiko.

Pavyzdžiui, jei kas nors tokiai moteriai, nesvarbu ar ji krikščionė, judėja, musulmonė ar budistė, negalinčiai susirasti sau sutuoktinio ir norinčiai ištekėti už vedusio vyro, pasakytų, jog poligamija yra nederama, todėl jai geriau likti skaisčia, be teisės gyventi normalų, ištekėjusios moters, gyvenimą; arba jei jis pasakytų, kad jai geriau tapti vedusio vyro meiluže ir, kai jis ją paliks, ji turėtų ieškotis kito meilužio, vedusiojo vyro, ir taip praleisti

savo gyvenimą, **jos atsakymas būtų:** „Kodėl kiši savo nosį į mano asmeninį gyvenimą? Kas tau negerai? Tai – ne tavo reikalas! Jei tu nenori poligamijos ar ji tau atrodo nederama – tai tavo rūpestis, neprimetinėk turintiesiems kitokią nuomonę savosios nuomonės, nes kiekvienas norintysis poligamijos gali ją turėti, o jos nenorintieji – gali turėti tik vieną žmoną!“

Antrasis skyrius

Žmonų mainai žmogaus sukurtuose įstatymuose

Šiuo metu išsivysčiusiose šalyse labai populiarūs žmonių mainai (svingas), kurių metu du vyrai mainosi savo žmonomis ir lytiškai santykiauja su vienas kito žmona arba vyras tuo pačiu metu lytiškai santykiauja su savo žmona ir kito vyro žmona, o paskui antrasis vyras vienu metu lytiškai santykiauja su savo žmona ir su pirmojo vyro žmona.

Daugybė susituokusių žmonių šio reiškinio priežastimis įvardijo pokyčių ir seksualinės įvairovės troškimą ir jie tai laiko draugiškus santykius sukuriančiu ir draugystę sustiprinančiu dalyku. Rašytojas Curtis Bergstrand savo knygoje „Svingas Amerikoje“ teigė, kad šis įprotis pirmiausia paplito tarp Antrojo pasaulinio karo lakūnų, kurių mirtingumas buvo didžiulis, todėl jie susibūrė į specialią bendruomenę, kad sustiprintų ryšius tarp savo šeimų. Taip lakūnai pasirūpindavo žuvusiųjų ir dingusiųjų žmonomis, o ši globa ir rūpestis siekė ir emocinius bei seksualinius santykius. Viena iš Amerikos civilių visuomenėje atsiradusių ir tarp vedusių porų paplitusių svingo formų buvo „raktų klubai“, kur vyrai sumeta savo namų raktus ant grindų, o kiekviena žmona pakelia atsitiktinius raktus ir praleidžia naktį su raktų savininku.³

2011 metų rugsėjo 15 dieną CNN žinių kanalo tinklalapyje buvo paskelbta, kad svingą praktikuojančių vedusių žmonių skaičius pasiekė **15 milijonų!** Šiuo metu egzistuoja pasaulinės organizacijos, kurios skatina žmonių mainus (svingą) ir organizuoja keliones, klubus ir specialius vakarėlius, kuriuose galima užsiimti svingu. Vyrai įleidžiami tik su žmonomis, o moterys įleidžiamos ir be vyrų. Tuose klubuose yra specialūs kambariai, kur vyras gali lytiškai

---

³ Curtis R. Bergstrand, Jennifer Blevins Sinski, *Swinging in America: Love, Sex, and Marriage in the 21st Century*.

santykiauti su kito vyro žmona, o pabaigęs, jis gali tai pakartoti, bet jau su dar kito vyro žmona. Tas pats galioja ir žmonai: ji taip pat gali turėti lytinių santykių su daugybe vedusių vyrų!

Žinoma, žmonių mainai (svingas) žmogaus sukurtuose įstatymuose nelaikomas nusikaltimu, bet yra asmens ir seksualine laisvė, o lakūno pasirūpinimas kito žuvusiojo ar dingusiojo lakūno žmonos seksualiniais ir emociniais poreikiais laikomas moraliai deramu dalyku, bet poligamija laikoma nusikaltimu! Tad, jei vedęs lakūnas papildomai vestų žuvusiojo bendražygio žmoną, kad galėtų ja pasirūpinti, jis būtų laikomas nusikaltėliu ir įkalintas už poligamijos nusikaltimą!

Trečiasis skyrius

Poligamija judaizme ir krikščionybėje

Visi Senojo Testamento pranašai turėjo daugiau nei vieną žmoną. Pavyzdžiui, pranašai Saliamonas, Dovydas, Abraomas, Jokūbas ir kiti, tebūnie jiems taika, pasak Biblijos, turėjo daugiau nei vieną žmoną.

Pirmoji Karalių knyga 11, 3: „³ Tarp Saliamono žmonių buvo septyni šimtai didžiūnių ir trys šimtai sugulovių.“ (1 Kar 11, 3)⁴

Pakartoto įstatymo knyga 21, 15: „¹⁵ Jei vyras turėtų dvi žmonas, vieną mylimą, o kitą nemėgstamą...“ (Įst 21, 15)

Išėjimo knyga 21, 10: „¹⁰ Jei kas paimtų kitą žmoną, jis nesumažins pirmosios žmonos maisto, drabužių ar vedybinių teisių.“ (Iš 21, 10)

Nė vienas tekstas Biblijoje – nei Senajame Testamente, nei Naujajame Testamente – nemini poligamijos draudimo ir net nenurodo žmonių skaičiaus! Štai vienas iš Naujojo Testamento tekstų, įrodančių poligamijos buvimą:

Pirmasis laiškas Timotiejui 3, 1-12: „¹Toks yra tikras žodis: jei kas siekia vyskupauti, trokšta gero darbo. ²O vyskupas turi būti nepeiktinas: tik kartą vedęs, blaivus, protingas, padorus, svetingas, gebąs mokyti; <...> ¹² Diakonai tebūnie tik kartą vedę, gerai tvarkantys savo vaikus ir namus.“ (1 Tim 3, 1-12)³

Iš šio teksto suprantame, kad poligamija leidžiama visiems, išskyrus norintiesiems būti diakonais ar vyskupais.

---

⁴ Čia ir toliau pateikiamas Lietuvos Vyskupų Konferencijos (katalikų) išleistas A. Rubšio (Senojo Testamento) ir Č. Kavaliausko (Naujojo Testamento) Biblijos vertimas pagal knygą „Šventasis Raštas. Senasis ir Naujasis Testamentas“ (vertė A. Rubšys, Č.Kavaliauskas. LVK, 1998) (vert. past.).

Rašytoja Matilda Joslyn knygoje „Moterys, bažnyčia ir valstybė“ pasakė⁵:

„Iš Pauliaus žodžių neaišku, kokia turėjo būti vyskupo kvalifikacija, kad jis turėjo būti vedęs tik vieną moterį, kai poligamija pirmojoje bažnyčioje buvo leidžiama ir patvirtinta Jėzaus Kristaus apaštalų?! Tad, kodėl šiandienos normos skiriasi nuo tų, kurias patvirtino patys apaštalai?!“

Kai kurie krikščionys cituoja kelias Naujojo Testamento ištraukas kaip poligamijos uždraudimo įrodymus:

Evangelija pagal Morkų 10, 2-12: „² Tada atėjo fariziejų, kurie spęsdami jam pinkles, klausė jį, ar galima atleisti žmoną. ³ Jis atsakė jiems: „O ką jums yra įsakęs Mozė?“ ⁴ Jie tarė: „Mozė leido parašyti skyrybų raštą ir atleisti“. ⁵ Tuomet Jėzus prabilo: „Dėl jūsų širdies kietumo parašė jums Mozė tokį nuostatą. ⁶ O nuo sukūrimo pradžios Dievas sukūrė juos kaip vyrą ir moterį. ⁷ Štai kodėl vyras paliks savo tėvą ir motiną ir glausis prie žmonos, ⁸ ir du taps vienu kūnu. Taigi jie – jau nebe du, o vienas kūnas. ⁹ Ką tad Dievas sujungė, žmogus te neperskiria!“ ¹⁰ Namie mokiniai vėl klausė Jėzų apie tą dalyką. ¹¹ Jis atsakė: „Kas atleidžia savo žmoną ir veda kitą, tas nusikalsta pirmajai svetimavimu. ¹² Ir jei moteris palieka savo vyrą ir išteka už kito, ji svetimauja.“ (Mk 10, 2-12)

Evangelija pagal Luką 16, 14-18: „¹⁴ Visa tai girdėjo godūs pinigų fariziejai ir šaipėsi iš Jėzaus. ¹⁵ O jis pasakė jiems: „Jūs žmonių akivaizdoje dedatės teisuoliais, bet Dievas mato jūsų širdis. Kas žmonėms atrodo prakilnu, Dievo akivaizdoje bjauru“. ¹⁶ „Iki Jono buvo Įstatymas ir pranašai; nuo jo skelbiama geroji naujiena apie Dievo karalystę, ir kiekvienas į ją veržiasi. ¹⁷ Greičiau dangus ir žemė pražus, negu iš Įstatymo iškris bent vienas brūkšnelis. ¹⁸ Kiekvienas, kas atleidžia žmoną ir veda kitą – svetimauja. Ir kas veda vyro atleistąją, taip pat svetimauja.“ (Lk 16, 14-18)

---

⁵ Matilda Joslyn Gage, *Women, Church and State*, skyrius 7, *Polygamy*, p. 404.

Evangelija pagal Matą 5, 31-32: „³¹ Taip pat buvo pasakyta: Kas atleidžia žmoną, tegul išduoda jai skyrybų raštą.
³² O aš jums sakau: kiekvienas, kuris atleidžia žmoną, – jei ne ištvirkavimo atveju, – skatina ją svetimauti; ir jeigu kas atleistąją veda – svetimauja.“ (Mt 5, 31-32)

Kaip matome, šie trys tekstai yra apie skyrybas, ne poligamiją, o sakinys „**o nuo sukūrimo pradžios Dievas sukūrė juos kaip vyrą ir moterį**“ yra apie Adomą ir Ievą. Jame nesakoma, kad poligamija uždrausta nuo sukūrimo pradžios, nes tai prieštarauja tam, kas žinoma apie poligamiją Biblijoje, ypatingai iš pranašų gyvenimo. Taigi, šie tekstai nėra tinkami poligamijos draudimo įrodymui – jie yra apie skyrybų draudimą, nepriklausomai nuo to vyras turi vieną ar daugiau žmonių. Tekstuose taip pat minima, kad vienintelė skyrybų priežastis yra moters atliktas svetimavimas. Tokiu atveju vyras gali su ja išsiskirti, bet jei jis nesažiningai išsiskiria su moterimi, kuri neatliko svetimavimo, ir veda kitą, – jis yra svetimautojas (reiškia, kad jis apgavo savo žmoną taip, lyg būtų miegojęs su moterimi, kuri jam neleistina). Tekste nesakoma, kad vedusis kitą moterį, prieš tai neišsiskyręs su savo žmona, apgaulinėja ją ar atlieka svetimavimą, ir tas pats tinka sakiniui: „**Ir jei moteris palieka savo vyrą ir išteka už kito, ji svetimauja.**“ Svetimavimas čia siejamas su skyrybomis, o ne poligamija. **Jei omeny būtų poligamija, kaip gi poligamija įmanoma tais atvejais, kai moteris išsiskiria su vyru ir išteka už kito (vieno) arba kai vyras išsiskiria su savo žmona ir veda kitą (vieną) moterį?!** Jei problema būtų poligamija, tuomet vyro išsiskyrimas su žmona ir kitos moters vedimas būtų leidžiamas, bet čia turima omenyje, kad vyras neturėtų išsiskirti su žmona, net jei jis turi daugiau žmonių.

Taipogi, sakinys „**kas veda vyro atleistąją, taip pat svetimauja**“ aiškiai parodo, kad išsiskyrusią moterį vedęs vyras, net jei ji tampa jo pirmąja žmona, laikomas atliekančiu svetimavimą ne dėl poligamijos, nes jis nebuvo anksčiau vedęs, bet dėl to, kad vedė išsiskyrusią moterį.

Atkreipkime dėmesį į skirtumus tarp Evangelijos pagal Marką (10:2-12) ir Evangelijos pagal Luką (16:14-18): abiejuose minima ta pati istorija, bet labai skirtingai, o tai reiškia, kad jų liudijimai nepatikimi ir jų negalima laikyti šventais tekstais, apreišktais Allaho (Dievo), ar priskirti juos Jėzui, tebūnie jam taika.

Pirmasis laiškas korintiečiams 7, 1-9: „¹ Atsakau į jūsų laišką. Gerai daro vyras, neliesdamas moters. ² Tačiau ištvirkavimui išvengti kiekvienas tegul turi sau žmoną ir kiekviena tegul turi sau vyrą. ³ Tegul vyras atlieka pareigą žmonai, o žmona vyrui. ⁴ Žmona neturi valios savo kūnui, bet vyras. Panašiai ir vyras neturi valios savo kūnui, bet žmona. ⁵ Nesitraukite vienas nuo kito, nebent kuriam laikui sutarę, kad atsidėtumėte maldai, paskui vėl sueikite draugėn, kad šėtonas negundytų jūsų nesusilaikymu. ⁶ Žinoma, aš tai sakau leisdamas, o ne įsakydamas. ⁷ Aš norėčiau, kad visi žmonės būtų tokie kaip aš. Bet kiekvienas turi iš Dievo savo dovaną, vienas šiokią, kitas anokią. ⁸ Nesusituokusiems ir našlėms aš sakau: jie gerai padarys, pasilikdami tokie kaip aš. ⁹ Bet jei negali susilaikyti, tegul tuokiasi. Verčiau tuoktis negu degti.“ (1 Kor 7, 1-9)

Čia taip pat pasakymas „**kiekvienas tegul turi sau žmoną**“ neturi nieko bendro su poligamijos draudimu, o reiškia tik tai, kad vyras neturėtų liesti kitos moters, t. y. neatliktų svetimavimo su moterimi, kuri nėra jo žmona. Šios eilutės kontekstas panašus sakymą, kad kiekvienas turi pasirūpinti savo sūnumi arba kiekvienas turi saugoti savo namus, pinigų ir verslą, nors tai nereiškia, kad jis turi tik vieną sūnų ar namą, bet kalbama bendra prasme. Kitas pavyzdys:

Pirmoji Samuelio knyga 15, 3: „³ Dabar eik, užpulk jį ir paskirk sunaikinti visa, kas jam priklauso. Nesigailėk nė vieno, bet užmušk vyrus ir moteris, vaikus ir kūdikius, jaučius ir avis, kupranugarius ir asilus.“ ⁶ (1 Sam 15, 3)

---

⁶ Angliškame Biblijos vertime vartojama vienaskaita: „<...> užmušk abu – vyrą ir moterį, vaiką ir kūdikį, jautį ir avį, kupranugarį ir asilą.“ (vert. past.)

Tai nereiškia, kad užmušti vieną vyrą, vieną moterį, vieną vaiką, vieną kūdikį ar vieną asilą. Tai reiškia visus vyrus, moteris, vaikus, asilus ir t.t.

Taip pat žodžiuose „**verčiau tuoktis negu degti**“ nėra užuominų apie poligamijos draudimą, juose kalbama apie vedybas be žmonių skaičiaus apribojimo!

Yra daugybė pastorių ir kelių sektų krikščionių, pripažįstančių, kad krikščionybėje nėra poligamijos draudimo, ir daugelis jų vedė daugiau nei po vieną žmoną, pavyzdžiui, Karolis Didysis, imperatorius Valentinianus I, Liuteris ir kt.

Rašytoja Matilda Joslyn tai paminėjo sakydama ⁷:

„Iš istorijos žinoma ir neginčijama, kad įvairiomis aplinkybėmis ir laikotarpiais krikščioniškoji bažnyčia ir krikščioniškoji valstybė būdavo palankios poligamijai. Ketvirtajame amžiuje imperatorius Valentinianus I suteikė krikščionims teisę vesti dvi moteris. Aštuntajame amžiuje krikščioniškosios valstybės ir bažnyčios galva Karolis Didysis vedė šešias moteris, o kai kurie istorikai mena, kad jų buvo devynios... Pats Liuteris, rankoje laikydamas Bibliją – Senąjį ir Naująjį Testamentą – pasakė: „Pripažįstu, jog jei vyras nori vesti dvi ar daugiau moterų, – aš negaliu jam uždrausti ir šis jo veiksmas nepažeidžia Biblijos (mokymų).“

Šv. Augustinas pasakė ⁸:

„Dabar, kai perėmėme romėnų teisę, vyras nebegali vesti kitos moters tol, kol jo žmona gyva.“

Tai parodo, kad poligamijos draudimas kilo iš romėnų teisės, o ne iš religinių tekstų.

Šv. Augustinas taip pat pasakė ⁹:

---

⁷ Matilda Joslyn Gage, *Women, Church and State*, skyrius 7, *Polygamy*, p. 398.

⁸ Šv. Augustinas iš Hipono, *Šv. Augustino traktatai apie moralę*.

„Dar kartą Jokūbas, Izaoko sūnus, buvo apkaltintas dideliu nusikaltimu, nes vedė keturias žmonas, bet šis kaltinimas neturi pagrindo ir yra beprasmiškas, nes poligamija buvo ne nusikaltimas, o tradicija, bet dabar ji tapo nusikaltimu, nes ji nebėra tradicijoje... Ir vienintelė priežastis poligamiją laikyti nusikaltimu yra ta, kad ją draudžia teisė ir tradicija!“

---

⁹ Philip Schaff, *Nicene and Post-Nicene Fathers*, pirmoji serija, 4 tomas, *St. Augustine: The Writings Against the Manichaeans, and Against the Donatists, Book XXII*, p. 289.

Ketvirtasis skyrius

Poligamija islame

Kad suprastume islamo požiūrį į poligamiją, privalome žinoti šiuos dalykus:

1. Islamas nėra pirmoji ar vienintelė poligamiją įteisinusi religija, bet tai yra pirmoji ir vienintelė religija, apribojusi poligamiją, o taip pat tai yra vienintelė religija, kuri nustatė maksimalų keturių žmonių skaičių, kai visose kitose religijose poligamija buvo leistina be apribojimų ir maksimalaus žmonių skaičiaus. Al-Charis bin Kais, lai Allahas būna juo patenkintas, pasakė:

„Aš turėjau aštuonias žmonas, kai priėmiau islamą, ir užsiminiau apie tai Pranašui (ﷺ). Jis man pasakė: „Išsirink keturias iš jų (ir išsiskirk su likusiomis).“¹⁰

2. Islame poligamija nėra vienas iš kiekvienam musulmonui privalomų veiksmų, nes be jos jis nedaro nuodėmės ir jo tikėjimas nelaikomas silpnesniu. Poligamija yra leidžiamas veiksmas. Kiekvienas, norintis vesti daugiau nei vieną moterį, gali tai padaryti, o nenorinčiam – laisvė tai rinktis. Tai yra vienas iš leidžiamų veiksmų islame pavyzdžių, už kurio neatlikimą musulmonui nėra atsakomybės.

3. Kad sužinotume ir suprastume, kodėl buvo apreikšta Korano eilutė, leidžianti poligamiją ir apribojanti žmonių skaičių iki keturių, turime perskaityti anksčiau apreikštas Korano eilutes, suvokti jų tekstą ir apreiškimo priežastį. Tada suprasime, kad šioji eilutė buvo apreikšta tam, kad apgintų moterį ir apsaugotų jos teises.

Allahas Aukščiausiasis sako:

---

¹⁰ Chadisas, perduotas Abū Davud.

„O žmonės! Baiminkitės jūsų Valdovo, Kuris sukūrė jus iš vienos sielos ir iš jos išvedė jai porą. O iš jų abiejų paskleidė daug vyrų ir moterų. Ir bijokite Allaho, Kurio vardu jūs vienas į kitą pretenduojate. Ir gerbkite giminingus ryšius. Iš tiesų Allahas – jūsų Prižiūrėtojas! Atiduokite našlaičiams jų nuosavybę ir nekeiskite gėrio į blogį. Ir nevalgykite jų nuosavybės kaip priedo prie savo, – juk tatai didelė nuodėmė! O jeigu jūs bijote, kad nebūsit teisingi su našlaitėmis, tai tuokitės su tom, kurios jums malonios, su moterim – ir dviem, ir trim, ir keturiom. O jeigu bijote, kad nebūsit vienodai teisingi su jomis, tai – su viena arba su vergėmis, kurias užvaldė jūsų dešinės. Tai – patikimiau, kad išvengtumėte neteisybės. Ir duokite žmonoms jų *mahrą*¹¹ geranoriškai. Ir jeigu jos įsigeis ką nors iš to duoti jums, maitinkitės tuo savo labui ir į sveikata. Ir nepatikėkite neprotingiesiems savojo turto, kurį Allahas skyrė jums paremti, ir maitinkite juos iš to ir renkite juos, ir nešykštėkite jiems gero žodžio. Ir tikrinkite našlaičių galimybes, o kada jie pasieks sutuoktuvių amžių, tai, jeigu matysite, jog jie jau subrendusio proto, atiduokite jiems jų turta; ir nesurykite jo paskubomis leisdami, kol jie neužaugs. O kas turtingas, tebūnie taupus; o kas neturtingas, tevalgo pagarbiai. O kada jūs atiduodate jiems jų nuosavybę, tai turėkite liudininkus. Nors gana to, kad Allahas yra geriausias Skaičiuotojas!“ (Koranas, 4:1-6)

Pirmosiomis eilutėmis Allahas Aukščiausiasis įsako žmonėms Jį garbinti ir Jo bijoti, ir įsako našlaičių globėjams atiduoti savo globotiniams jų turta, kai pastarieji subręsta, bei stebėti, ar jie pajėgūs patys tvarkyti savo pinigų, ir neengti jų, pasisavinant jų pinigų. Prieš islamą arabai apgaudinėdavo našlaičius: jei vyro globoje būdavo našlaitis, jis sumaišydavo našlaičio pinigų su savaisiais, paimdavo tai, kas gera, ir palikdavo tai, kas bloga! Al-Saddi pasakė:

---

¹¹ *Mahr* – vestuvinė dovana arba pasižadėjimas suteikti tam tikrą dovaną galimybėms leidus, arba privalomas mokestis moteriai skyrybų atveju. (vert. past.)

„Tarp arabų buvo plačiai paplitęs reiškinys, jog našlaičio globėjas sumaišydavo našlaičio turtą su savuoju: jis pasiimdavo riebią našlaičio avi ir pakeisdavo ją liesa avimi, sakydamas: „Avis už avi.“ Arba jis pasiimdavo gerą dirhamą ir pakeisdavo jį blogu dirhamu, sakydamas: „Dirhamas už dirhamą.“

Allahas Aukščiausiasis uždraudė vogti pinigus iš našlaičių, pasakydamas: „**Atiduokite našlaičiams jų nuosavybę ir nekeiskite gėrio į blogį. Ir nevalgykite jų nuosavybės kaip priedo prie savo, – juk tatau didelė nuodėmė!**“ Tai reiškia, jog tai yra didžioji nuodėmė.

Našlaičių apgavystės ir pinigų vagystės tęsėsi, ypatingai iš našlaičių mergaičių. Kai Urua ibn Az-Zubayr paklausė Aišos, lai Allahas būna jais patenkintas, apie Allaho Aukščiausiojo Žodžius „**jeigu jūs bijote, kad nebūsit teisingi su našlaitėmis**“, ji atsakė:

„**O mano sūnėne! Šie žodžiai buvo apie globojamą našlaitę, kurios pinigai buvo sumaišyti su globėjo pinigais, o jos globėjas domėjosi jos grožiu bei turtu ir norėjo ją vesti, duodamas jai mažą ar sumažintą *mahrą*. Taigi, tokiems globėjams buvo uždrausta vesti našlaites, nebent jie elgtųsi su jomis teisingai ir duotų joms visą *mahrą*, ir jiems buvo įsakyta vesti kitas moteris (jei jie bijojo, kad negalės pasielgti teisingai su našlaitėmis).**“¹²

Garbingoji eilutė buvo apreikšta dėl vyro, kuris pažeidinėjo jo globoje esančios našlaitės teises. Kai vyras norėdavo vesti našlaitę, jis neduodavo jai *mahrą*, kokį įprastai gaudavo kitos moterys, todėl Allahas Aukščiausiasis uždraudė jam taip elgtis ir įsakė duoti įprastą *mahrą*, kokį jis duotų kitoms moterims, arba palikti ją ir jos nevesti, o vesti kitą moterį arba dvi, tris, ar, daugiausiai, keturias.

Bet kaip įprasta, islamo priešai savo garsiosiomis „stebuklingomis“ žirklemis nukarpo garbingųjų eilučių žodžius, esančius prieš ir po Allaho Aukščiausiojo Žodžių „**tai tuokitės su**

---

¹² *Chadisas*, perduotas Al-Bukhari.

tom, kurios jums malonios, su moterim – ir dviem, ir trim, ir keturiom“, t. y. poligamijos sąlygą būti vienodai teisingais su visomis žmonomis!

Poligamijos sąlyga Korane

Islamas neįsakė vyrui turėti dar vieną žmoną, bet suteikė jam tokią galimybę ir nustatė sąlygas, kad jis labai rimtai apsvarstytų savo sprendimą vesti antrą moterį. Viena iš tų sąlygų yra teisingumas tarp žmonių, t. y. vienodai teisingas aprūpinimas maistu, gėrimu, drabužiais ir vienodai teisingas laiko skirstymas. Allahas Aukščiausiasis sako:

„O jeigu bijote, kad nebūsit vienodai teisingi su jomis, tai (tuokitės) su viena.“ (Koranas, 4:3)

Islamas uždraudė neteisingą elgesį su žmonomis ir jų engimą, ar kurios nors vienos žmonos išskyrimą iš kitų. Allahas Aukščiausiasis sako:

„Ir niekadus jūs neįstengsite būti teisingi žmonoms, nors ir labai norėtumėte šito. Tad nenuolaidžiaukite visiškai vienai iš jų, kad kitą nepaliktumėte tarsi kybančią ore. O jeigu jūs sutarsite ir būsite dievobaimingi, tai iš tiesų Allahas – Atlaidus, Maloningas!“ (Koranas, 4:129)

Allaho Pasiuntinys (ﷺ) pasakė:

„Vyras, vedęs dvi žmonas ir labiau linkstantis link vienos iš jų (nesantis tarp jų teisingas), Teismo dieną ateis su vienu nukarusiu šonu.“¹³

Brangus skaitytojai, reikia turėti omenyje, kad islamas yra tarptautinė religija, kuri buvo nuleista visiems žmonėms, visiems

---

¹³ *Chadisas*, perduotas Achmad, Abū Davud, An-Nasa’i, At-Tirmizi, Ibn Madžah.

laikams ir vietovėms, o ne tik tam tikroms žmonių grupėms ar bendruomenėms, pagal jų mąstyseną ar troškimus. Štai kodėl islamas leido vyrui vesti daugiau nei vieną moterį, suvokiant jų gyvenimo realybę bei gyvenimo sąlygas, nes kas laikoma nederama vienoje visuomenėje, gali derėti kitoje, o kas laikoma nederama šiais laikais, gali derėti kitais. Taip pat tai yra malonė moterims, kurios, jei nebūtų poligamijos, liktų netekėjusios. Tad, kiekvienas, norintis pasinaudoti šiuo leidimu, gali tai padaryti, bet tik išpildęs jo sąlygas, o kiekvienas, kuris nenori, – tai jo pasirinkimas!

Lai Allahas liaupsina ir siunčia palaimą bei ramybę mūsų Pranašui Muchammedui, jo šeimai, bendražygiams ir sekėjams.

www.islamland.com

ISLAM LAND

GROW GOODNESS BY YOUR HAND

EXPLORE ISLAM IN ALL LANGUAGES

WWW.ISLAMLAND.COM